

УДК 338.48-53:379.8(477)

Стамат В. М.

к.е.н, доцент

доцент кафедри менеджменту та маркетингу,
Миколаївський національний аграрний університет

Матвієнко С. В.

здобувач вищої освіти факультету менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет

РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЙНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Рекреаційні ресурси включають в себе природні та антропогенні геосистеми які мають приємні властивості та можуть бути використані для відпочинку та оздоровлення людей. Ці ресурси відновлюють фізичні інтелектуальні та емоційні сили людини, а також покращують продуктивність.

Україна має значну кількість рекреаційних ландшафтів, таких як ліси приморські та гірські регіони мінеральні води та лікувальні грязі, природно-заповідні об'єкти, національні та регіональні ландшафтні парки, біосферні заповідники, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, території історико-культурного призначення, пам'ятки архітектури та містобудування, історико-архітектурні заповідники та інші [1].

Особливістю української економіки є активізація діяльності підприємств рекреаційно-туристичного комплексу, адже пріоритетність надається туризму через глобалізацію та динамічним розвитком світових ринків. Розвиток даної сфери є одним із головних завдань багатьох країн. Якщо розглядати Україну, можемо відмітити, що рівень розвитку індустрії туристичних послуг відпочинку значно поступається порівняно з іншими європейськими країнами [2]. Основною причиною є те, що стан туризму та розваг вимагає створення потужної індустрії даної галузі у нашій державі для задоволення потреб українців та іноземних туристів.

До туристичних ресурсів можна віднести все, що може бути використано для задоволення потреб туристів. В Україні це може бути її природний потенціал, що складається з узбережжя Чорного, Азовського морів, рельєф, водні (понад 70 тис. річок, більш як 3 тис. природних озер і 22 тис. штучних водоймищ), лісові, рослинні та тваринні ресурси. На їх основі створено 11 національних природних парків, 15 державних заповідників, заказники, дендропарки, пам'ятники садово-паркового мистецтва, які належать до природоохоронних територій.

Туризм та рекреація відрізняються за обсягом понять. Рекреація охоплює короткострокову рекреаційну активність у межах повсякденності. Туризм, навпаки, заперечує будь-які прояви буденності, рутинності, повсякденності. Обов'язковою його умовою є порівняно довготривала зміна звичного способу життя [3].

Якщо рекреацію можна зачислити до соціальної складової діяльності людей, то туризм має економічну природу. Отже, до туризму зачислено види діяльності, що розвиваються поза межами рекреації, а до рекреації – вид занять, що не є туризмом за своїм змістом [4].

Туризм ґрунтується на цільовому і раціональному використанні туристичних ресурсів, які є об'єктами інтересу з боку подорожуючих та спроможні задовольняти потреби людей, що виникають в процесі подорожі. Там, де немає будь-яких туристичних ресурсів, туризму

не може бути в принципі. Для того, щоб туризм розпочав розвиватись у будь-якому регіоні, необхідна наявність у ньому певної сукупності туристичних ресурсів [5].

Розвиток рекреаційного туризму має позитивний вплив на навколишнє природне середовище, люди прагнуть до єднання з природою та втечі від великого міста, тому охорона та відновлення природної екосистеми є надзвичайно актуальними сьогодні [6].

Отже, можна зробити висновок, що Україна має вигідне географічне місце розташування, сприятливі кліматичні умови, унікальні природні ландшафти. Але рівень використання рекреаційних можливостей незначний. Тому пріоритетними завданнями в Україні є стратегічний розвиток ринку туристично-рекреаційних послуг.

Список літератури

1. Туристичні ресурси та інфраструктура - головні складові розвитку туризму в Україні.
URL : <https://osvita.ua/vnz/reports/tourism/36431/>

2. Бобкова А. Про поняття природних рекреаційних ресурсів. *Право України*. 2000. № 5. С. 51-54.

3. Марченко О. Чим багаті. Рекреаційно-туристичний потенціал/ *Краєзнавство. Географія. Туризм*. 2006. № 39-40. С. 35-36.

4. Паньків Н. Туристичне ресурсознавство : навчальний посібник. Львів: Львівський національний університет імені І.Франка. 2011. 218с. URL : <https://geography.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/06/Pankiv-N.-Turystychne-resursoznavstvo-2011-book.pdf>

5. Оцінка туристично-рекреаційного потенціалу регіону : монографія. За заг. редакцією проф. В. Г. Герасименка. Одеса : Одеський національний економічний університет. 2016. 322 с. URL :

<http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/5474/1/%D0%9E%D1%86%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B0%20%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%BE-%D1%80%D0%B5%D0%BA%D1%80%D0%B5%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%BF%D0%BE%D1%82%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D0%B0%D0%BB%D1%83%20%D1%80%D0%B5%D0%B3%D1%96%D0%BE%D0%BD%D1%83.pdf>

6. Томашевська А.В. Методичні підходи щодо управління взаємодією на регіональному туристичному ринку. *Вісник Прикарпатського університету. Економіка*. 2015. № 11. С. 76-81.